

БОЛЕСТЪТА НА ФИЛЧА

У Филчови всички бѣха изплашени. Малкиятъ двегодишенъ Филчо тъкмо бѣше почналъ да приказва и ето съвсемъ ненадѣйно легна тежко боленъ. И да речешъ отъ нѣщо голѣмо? Не. Нито треска, нито сипаница, а отъ една нищо и никаква пжпчица на дѣсната бузка.

Отначало тая пжпчица бѣше наистина мѣничка, червеничка и кой се надѣваше, че ще направи такава голѣма поразия!

Следъ два-три деня пжпчицата почна да посинява. Челцето, ржчикитѣ, краченцата на Филча почнаха да парятъ. Филчо лежеше вече на легло, безъ да може да мръдне. Седнала до него, ронѣше сълзи майка му. Баща му се разхождаше замисленъ напредъ-назадъ изъ стаята.

Отъ день на день Филчо ставаше по-зле. Повикаха лѣкарь. Когато дойде лѣкарътъ и видѣ Филча, той се скара на баща му, че сж го повикали толкова късно.

— Синя пжпка! — каза лѣкарътъ. — Ако и днесъ не бѣхте ме повикали, не знамъ какво можеше да се случи съ детето! Казвамъ ви истината: едвали щѣше да изтрае до утре!

И веднага се залови да лѣ-

кува Филча. Той извади отъ чантата си нѣкакви иглички и стѣклѣце съ една течность. Мушна една игличка горе на ржчикката на Филча и съ едно църкало нацърка подъ кожата отъ сжщата течность.

— Това е, — казва, — инжекция! Съ това ще се попрѣчи да се отрови всичката кръвь на детето.

После му даде да сръбне и едно друго лѣкарство. И следъ малко Филчо почна наистина да се поуспокоява.

— Че отъ какво може да бжде тая синя, тая лоша пжпка? — попита бащата лѣкаря.

— Отъ зараза! — отговори лѣкарътъ.

— А какво е това зараза?

— Ето какво ще рече зараза. Детето е било одраскано по бузката. Идва и кацва на сжщото мѣсто една муха. Но тая муха преди това е смукала отъ разпаднатитѣ мяса на нѣкоя хвърлена умрѣла овца. Отровата, която носи мухата на хоботчето си отъ умрѣлата овца, сега я пренася у детето. Смучи си мухата отъ кръвчицата на детето и му пуца отъ отровата. И кръвчицата на детето се отравя. Това отравяне се казва още заразяване. Това е то зараза. Отначало на мѣ-